

ΠΕΛΑΣΓΟΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

Έτος 27ον—Περίοδος Γ'—Αρ. φύλ. 739 (2139)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. Χ. ΣΚΕΝΔΕΡΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 10 Αυγούστου 1934

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τὸ, τὸ ἀπόγευμα τοῦ προχθὲς Σαββάτου ἐν τῷ Α' νεοροταφίῳ τελεσθέν μνημόσυνον ὑπὸ τῆς σεβαστῆς κυρίας Λουκίας Ἀντ. Ζυγομαλά ὑπὲρ τοῦ μονάρχου υἱοῦ τῆς Ἀνδρείου μᾶς ὑπέμνησε μίαν σελίδα ἀγώνος, τοῦ «ὠραίου τῶν ὠραιοτάτων», ὡς τὸν ἀπεκάλεσαν οἱ ἀνταποκριτῆς τοῦ «Χρόνου τῶν Παρισίων» κ. René Puaux ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ἢ «Δυστυχισμένη Βορ. Ἡπειρος», τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ.

Μᾶς ἔφερε στὸν νοῦν, γεγονότα καὶ συμβάντα πρὸ εἰκοσαετίας ἀκριβῶς λαβόντα χώραν, ὅταν ὁ ἐκφυλισμὸς δὲν εἶχεν εἰσχωρήσει εἰς τὴν κοινωνίαν, ἡ φιλοπατρία ἡμιλλᾶτο πρὸς τὴν ἀνδρείαν, ἡ τιμιότης κατέπνιγε τὴν ἀτιμίαν καὶ ἡ ἐθελοντοσύνη διηύθυνε τὴν πατριωτικὴν συνείδησιν καὶ ἐθνικὸν παλμόν. Εἴκοσιν ἀκριβῶς ἔτη συνεπληρώθησαν προχθὲς, καθ' ἣν ἐπὶ τῶν Βορειοηπειρωτικο-αλβανικῶν συνόρων ἐξεκίσετο δραμὸς συγκλονισμῶν ὅχι μόνον τὸν τιπὸν ἐκείνον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγένετο, ἀλλὰ σύμπαν τὸ Παλληνιον.

Γόνες τῆς ἀριστοκρατικωτέρας οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν, μονάρχιδος υἱὸς οἰκογενείας ἀρχοντοκωτάτης καὶ πλουσιωτάτης, ἥσθε κῶς μαχόμενος, ἀνδρείως πίπτει ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Βορ. Ἡπειρου!

Ὁ λοχαγὸς τῆς Αὐτονομίου Ἡπειρου Ἀνδρέας Ἀντ. Ζυγομαλάς, εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν, προσφέρει τὴν ζωὴν του θυσίαν εἰς

τὸν βωμὸν τῆς Βορ. Ἡπειρου τῆς ἀγωνιζομένης ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τῆς Μητρὸς τῆς.

Ὁ ὠραίος Ἀνδρέας τὴν τε ψυχὴν καὶ τὴν ὄψιν, ἐκτιμῶν τὰς πρὸς τὸ ἔθνος καὶ Γένος εὐεργεσίας τοῦ ἐκ Βορ. Ἡπειρου Μεγάλαν Ἐθνικὴν εὐεργεσίαν, τρέχει εἰς τὴν πατρίδα τὴν με ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. Τὴν σημαίαν τὴν ὅποιαν ἀναιρεῖντο οἱ πατέρες καὶ πάπποι τῶν!

Ὁ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς Πατρίδος στρατιώτης οὗτος, γόνος ἱστορικῆς καὶ πολιτευομένης οἰκογενείας βλαστὸς, ἀντὶ τῆς ἐπαπανθῆς ἐπὶ τῇ εὐμαρείᾳ καὶ τῇ στοργῇ τῶν γονέων του καὶ λοιπῶν συγγενῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ὡς εὖσμον ἄνθος ἦνθε καὶ τὰ καρπῶν τῶν ἐκ τοῦ διπλώματος διδάκτορος τῶν Νομικῶν προσερχομένων τιμῶν, ἀπολυθεὶ τὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912 ὡς λοχίας εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν πολεμῶν, πρῶτος εἰσελθὼν εἰς τὴν Ἑλασσόνα καὶ Γιαννιτσά. Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὸν ἀειμνηστον στρατηγὸν Κάλαντα ἀκολουθεῖ τὴν ἡπειρωτικὴν ἐκστρατείαν, ὅπου διεκρίθη εἰς τὰς μάχας τῶν ἀπορθητῶν Μανωλιούση, Μπιζανίου, Ἀγίου Νικολάου. Πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἀργυροκάστρον ἐκδιώξας μετὰ τὸν λόχον του τοὺς Τούρκους. Μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, ὅπου καὶ πάλιν διεκρίθη. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν

τῆς εἰρήνης ἐπέστρεψεν εἰς τὴν 9ην Μεραρχίαν ἐν Ἡπείρῳ ἢ ὅποια ὅταν διατάχῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Βορ. Ἡπειρον, ὁ ἥρωος οὗτος τάσσεται παρὰ τὸ πλεονὸν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν του.

Τὴν ἀπόφασιν του ταύτην δι' ἐνθέρμου καὶ πατριωτικωτάτης ἐπιστολῆς ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1914 γνωρίζει εἰς τοὺς γονεῖς του, οἵτινες στέφουσιν αὐτῶν διὰ τῶν εὐχῶν του (!).

Ἡ βιογραφία τοῦ ἥρωος τοῦτου γέμει παραδειγματῶν τὰ ὅποια δέον καὶ εἰς τὰ σχολεῖα νὰ διδάσκονται καὶ εἰς τοὺς στρατώνας νὰ ὑποδεικνύονται.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον συγκινητικὴν δέησιν ἡ ἀξιότιμος κυρία Λουκία Ζυγομαλά κατελθοῦσα εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ κρύπτην ἔνθα ἐναπόκειντο δύο προσφιλῆς τῆς ὄντα, ὁ ὁμηγερές πύλκλαυστος υἱὸς τῆς Ἀνδρείας καὶ ὁ πρὸ τριτόνιος Ζυγομαλάς, ἡμῖς εὐρίσκειται ὑπὸ μεγαλοπρεπῆ μαρμάρων, ἀλλὰ ἀπείρτον, στολιζόμενον ὑπὸ δύο ἑλλινῶν σταυρῶν, ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν προσηυχῆθη.

Κατὰ τὴν δέησιν παρέστησαν ἀρχιερεῖς, ἄλλοι καὶ συγγενεῖς τῆς οἰκογενείας μετὰ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Ἀντ. Βιτάλης συν/χης ἑ. ἑ. καὶ τῶς ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, Γεννάδιος χρηματιστῆς, ὁ ἡμέτερος κ. Σκενδέρης μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀντωνίου καταθέσαντες στεφάνους καὶ ἀνθοδέσμας.

Ἐν τέλει ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ζυγομαλά ἐδέχθη τὰ θεσμὰ συλλυπητήρια τῶν παρισταμένων ὡς καὶ τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ, ἐκ μέρους τῆς Βορ. Ἡπειρου.

(Ὅρα καὶ ἱστορίαν Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος Κ. Χ. Σκενδέρη, σελίς 245).

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡ. ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Προχθὲς γενεμένον ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Βορειοηπειρ. Συλλόγου Κατερίνης τὸ Προεδρεῖον ἐξελέγη ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Ἀνδρέας Πῶρος πρόεδρος, κ. Περ. Κοτσαρῆς γραμματεὺς, ὁ κ. Σωτ. Ἀβραμόπουλος ταμίας. Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Πλάς Τίγκας, Σωτ. Νέτσικας καὶ Γεώργιος Κακούρης.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀποτελούντων τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου ἐκ τῶν προτέρων μᾶς εἶνε γνωστοὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἀμβολία ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν του, θὰ ἐξυπηρετηθῶσι δεόντως.

Τοὺς συγχαίρομεν.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλεῖται «Ἐγκυκλ. Λεξικὸν» «Πρωίας» πεντάτομον εἰς τιμὴν εὐκαιρίας.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ 'ΠΕΛΑΣΓΟΥ,

Κων/πολις τῇ 31/7/34

Ἀξιότιμος κ. Κ. Χ. Σκενδέρη
Διευθυντὰ τοῦ «Πελασγοῦ»

εἰς Ἀθήνας

Διὰ ταύτης σπεύδω ὅπως σᾶς παρακαλέσω θερμῶς ἵνα διὰ τῆς ἀγαπητῆς ἐφημερίδος σας ὑψώσεται φωνὴν ἐκκλησίσεως πρὸς τὴν ἀξιότιμον κυβερνήσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ παρακαλέσετε αὐτὴν ὅπως μετὰ τῶν τόσων χιλιάδων Ἑλλήνων ὑπηκόων δεχθῇ καὶ ἡμᾶς τοὺς γνησίους Ἕλληνας Βορειοηπειρωτάς, οἵτινες κακῇ τύχῃ εἰμὲθα σήμερον καταδικασμένοι εἰς τὴν ἀλβανικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡμεῖς οἱ Βορειοηπειρωτὰι μέχρι σήμερον τὸ πᾶν πράττομεν διὰ τὴν μητέρα πατρίδα, ἐκείνη ἐπὶ τέλους δὲν θὰ ἐνδυνμηθῇ τοὺς ὀλιγαριθμούς «Ἕλληνας Ἀλβανούς ὑπηκόους». Δὲν θὰ στρέψῃ ἕνα βλέμμα εἰς τὰς εὐεργεσίας τῶν γονέων μας καὶ προπατόρων οἵτινες καὶ τὸ αἷμα τῶν ἔχουσιν διὰ τὸ πάτριον ἔδαφος, μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἂν ἀναλογοῦντο ἢ κυβερνήσιν θὰ εἰσπληγχνισθῇ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους τῶν. Παρακαλῶ θερμῶς ὅπως ἡ ἐπιστολή μου δημοσιευθῇ εἰς ἐπίκαιρον μέρον, συνάμα δὲ νὰ δοθῇ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐφημερίδας, ἵνα καὶ ἐκεῖνα βλέψωσι φωνὴν ἐκκλησίσεως πρὸς τὴν κυβερνήσιν καὶ διατάξῃ τὰ δέοντα εἰς τὸ ἐνταῦθα Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλπίζον ὅτι ἡ παράκλησίς μου θέλει γίνῃ δεκτὴ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές σας φύλλον, διατελὼ εὐχαριστῶν ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Εἰς ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Προχθὲς τὴν Πέμπτην ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς Γερούσιας ἐγκαταστάσεως εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα. Κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς «Γαῖας» κ. Φ. Κυρίτης προσέφερεν ὡς δῶρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς μίαν σημαίναν.

ΛΕΥΚΩΜΑ

Κατ' αὐτὰς ἀρχίζει ἡ ἐκτίπσις τοῦ «Λευκώματος Βορείου Ἡπειρου». Οἱ ἔχοντες νὰ δημοσιεύσουν, ὥς σπεύδουσιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γ. Μ. ΤΣΟΥΡΗ

Μετὰ πραγματικῆς οἰκονομικῆς οἰκονομίας

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

(Γωνία Κεραυγῶ καὶ Σμολένσκι)

Ζητήσατε Κανονισμὸν

Ο ΤΥΠΟΣ

ΚΛΩΤΣΟΚΟΥΦΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ

ΕΠΙΤΗΔΕΙΩ

Ὁ Τύπος ὁ ὁποῖος ὅλων τῶν ζητημάτων ἐπιλαμβάνομενος τὴν θεραπείαν τῶν ἐκ τούτων κακῶς ἐχόντων ἐπιζητεῖ καὶ ἐπιδιώκει, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν του, ποτὲ δὲν ἐσκέφθη. Δι' αὐτὸν ἐφαρμόζεται τὸ «ἄλλους θεραπεύει ἐαυτὸν οὐ δύναται θεραπεύσαι».

Ὁ Τύπος, ἐννοοῦμεν τὸν ἐθνικόν, τὸν γνήσιον, τὸν μὴ με ἀδήλους πόρους συντηρούμενον καὶ πλουτίζοντα, τὰς ἐκείνους περιστάσεις ἐκμεταλλευόμενον, τὸν Τύπον τὸν βουτώντα τὴν πέννα του εἰς τὸ αἷμα τῆς καρδιάς του. Οὗτος ἔπρεπε μέτρα νὰ εἴχε λάβει ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες τὸν ἐκμεταλλεύονται, δυσκολεύοντες τὴν ἐκδοσὶν του ἢ μᾶλλον συντελοῦντες εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς θανάτου!

Ὁ Τύπος ζητεῖ καὶ συνιστᾷ τὴν ἐπιτήδευσιν διαφόρων νομοσχεδίων ὠφελούντων κατὰ τοῦτον ἢ ἐκείνων τὸν τρόπον τὸν λαὸν ἢ ἀπαρόχους ὁργανώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τέλους ἔχουν καὶ ἄλλον ἐπαγγελματικὸν πόρον ζωῆς καὶ ἔτσι κοντσά-στραβά ἐπὶ τέλους ζωῆς. Ζητεῖ ἡ. χ. τὴν αὐξάνσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν συνταξιούχων, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐργατῶν καὶ παντὸς εἶδους ζητήματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἀφοῦ ἔχει ἐξασφαλισμένο τοῦλάχιστον τὸ ψωμί του.

Τὸν ἐαυτὸν τοῦ ὁ Τύπος τὸν ἐλθισμόνσε; Περιορίζεται εἰς παρακλήσεις πρὸς τοὺς ὀφείλοντας συνδρομητὰς του ὅπως ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν!! Ἐννοῶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν Ἑσραχιακὸν Τύπον, τοῦ ὁποῦ ἡ μόνη σερμαγιά, ὁ μόνον κεφάλαιον εἶνε ὁ συνδρομητής.

Αὐτοχρῶς οἱ πλείστοι τῶν συνδρομητῶν λησμονοῦν ὅχι μόνον τὰς υποχρεώσεις τῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν υπογραφὴν τῶν δὲν σέβονται, ἀδιαφοροῦντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων τῶν! Τοῦτο δὲ διότι ὁ Τύπος δὲν κατεξανεστή, δὲν διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἥμισυ τιμὴν συμπεριφορᾶν μερικῶν τοιοῦτων φωτοσβεστῶν καὶ ἐκμεταλλεῶν τοῦ ιδρώτος τῶν διὰ τῆς πέννας ἀγωνιζομένων!

Ὁ Τύπος, ἡ μεγάλη αὐτὴ κινήσις δύναται ποιεῖν καὶ ἐμπνεύσει. Νὰ μὴ τὸν θεωρῇ ὁ καθεὶς ταίφληξ του, δοῦλόν του.

Νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιτήδευσιν Νόμου ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁποῖου κινούμενος δὲν θὰ γίνῃ κλωτσόκουφι τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου.

Νὰ ζητήσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοῦ ἀξίζει καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπερασπυνθῇ. Ἄλλως εἶνε ἄξιος τῆς τύχης του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΤ. ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ
Λοχαγὸς Αὐτονομικοῦ Στρατοῦ πεσὼν
τὴν 29 Ἰουλίου 1934

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΚΟΡΥΤΣΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΤΗ (Στρατηγού)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

...Περὶ τὸν θεοὺ κατὰ τὸν τὸν ἀνὸ ἐκτεθέντων νὰ εἶπω, ὅτι ἐκεῖ παντοῦ καὶ εἰς πάντα τὴν Ἑλληνικὴν ὁμιλίαν καὶ ταύτην μόνον ἠκούσαμεν παρὰ πάντων.

Τὸν φίλον μου ἔβλεπον καθ' ἐκάστην σχεδόν, ἠπόρουν δὲ διὰ τὸ περιφρονεῖν ἡδὺς, ὅπερ καθ' ἐκάστην ἔβλεπον εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του.

Κατὸν πολλῶν καὶ ποικίλων παρακλήσεων κατὰ φθορὰ νὰ μὴ διὰ τὸ μαρτυρῶν ὅφ' οὐ κατετί-
χεται.

Μία τῶν ἡμερῶν καμφοῖς ἀπὸ τοῦ βάρους τὸν σπένδοντο καὶ τῆς ἐπιμονῆς τὴν παρακλήσεων μου καὶ σ' αὐτοὺς καὶ ἀνένιζον με εἶπε.

«Συλλογίζομαι ὅποιον μαρτύ-
ριον θὰ γίνῃ ὁ βίος μας, ἂν ξανα-
γυρίσας καὶ στὴ σκλαβία».

Κατὰ τὸν φίλον μου ἔμεινε
ἐκ νέου ἀσπικτός, τὸ βλέμμα ἔχον
προσηλωμένον εἰς τὸ ἔδαφος, ἐνφ

ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, διστάζον
εἰς ἐμὲ, ὡς νὰ ἠπόρει διατὶ δὲν
τὸν ἠγνοῦν καὶ δὲν ἐσπεκτοῦν
ὡς αὐτός, μετ' ὃ δὲ ἐστὲναξεν βαθέως
κινῶν περιτύπων τὴν κεφαλὴν του.

—Τί εἶναι, πάλι; ἠρώτησα.
Τὶ εἶνε; Δὲν εἶναι μόνον τοῦτο
εἶπε κινῶν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ
ἄνω τὴν κεφαλὴν καὶ οἰκταν πρὸς
ἐμὲ πολυσήμαντ' ἢ βλέμμα «δυσ-
τυχῶς ἔχει καὶ χειρότερο!!»

Δὲν ξέρω τί εἶναι ὁ Τούρκος,
ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ προτιμῶ τὸν
θάνατον!

(Ἐς συγκορηθῆν ἂν ἔνεκα εὐ-
νοῦντων λόγων προνοίας δὲν κατο-
νομάζῃ, οὔτε τὸ ἐπαγγέλμα τοῦ
φίλου μου, οὔτε ἄλλο τι δυνάμενον
ν' ἀποκαλύψῃ τοὺς δύο φίλους,
περὶ ὧν λόγοι. Διότι δυστυχῶς οἱ
φύβοι τοῦ ἄλλου συμμάχου μου
ἀπηλθίσαν.

Ἐκεῖ σήμερον εἶνε Σκλαβία
Τουρκικὴ καὶ Ἰταλικὴ ἐπεξερ-
γασίαν.

ΝΙΚΟΣ ΑΡΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἑλεγκτικὴ Ἑταιρία Φλω-
ρίνης Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12
τοῦ Νόμου 2979 «Περὶ ἡλεκτρι-
κῶν ἐγκαταστάσεων».

Ἐχει τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ εἰς
τὸ Σεβαστὸν κοινὸν τῆς Πόλεως
Φλωρίνης, ὅπως διὰ πάσαν ἐσω-
τερικὴν ἡλεγκτικὴν ἐγκατάστασιν
ἀποτανθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι
εἰς ἡλεκτροτεχνίτας καὶ ἐργολά-
βους κεκτημένους τὴν παρὰ τοῦ
Υπουργείου Συγκοινωνίας ἡγε-
τικὴν ἀδειαν περὶ ἐκτελέσεως ἐσω-
τερικῶν ἡλεγκτικῶν ἐγκαταστάσε-
ων διὰ τὸν Ν. 2979 Φλωρίνης.

Μὴν πρόσσωπα κατέχοντα εἰ-
δικὰς ἀδείας ἔχουσι τὸ δικαίωμα
νὰ ἐκτελῶσι, ὡς ὁρίζεται τὸ ἐπι-
σκευάζον ἡλεγκτικὰς ἐγκατα-
στάσεις κατὰ γλώσσας ἡλεκτρι-
κῶν ρεγίμων, ὡς ὁρίζεται τὸ ἐπι-
κεῖν ἀρθρὸν.

Ἀρθρον τῶν τῆς Νομοθεσίας.
Οἱ λαβόντες τὴν ἀδειαν ταύτην
ὀφείλουσιν ἐντός τριῶν μηνῶν νὰ
ἐγκατασταθῶσιν μόνιμος εἰς τὴν
ἐν λόγῳ πόλιν ἰδρύοντες ἴδιον σχε-
τικὸν κατὰστημα.

Ἀρθρον δὲν Περιτοπῆ. Ἀπα-
γορεύεται ἡ χορήγισις ἡλεκτρι-
κῶν ρεγίμων εἰς ἐγκαταστάσεις
μὴ ἐκτελεσθείσας ὑπὸ τοιούτων ἀ-
δειούχων.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑλε-
κτρικῆς Ἑταιρίας.

Η ΖΥΜΗ 'ΒΙΟ.

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν
κ.κ. ἀγορευτῶν καὶ κατανα-
λωτῶν ἐν γένει ζύμης (μα-
γιάς) ἐν τῇ Παροναξίᾳ ὅτι
ἀποκλειστικὸς ἀντιπρόσωπος
ἐν Νάξῳ τῆς Ζύμης «ΒΙΟ»
εἶνε ὁ Ἐμπορικὸς Οἶκος Β.
ΓΕΡΟΝΤΑΚΗ, εἰς δὲ δὲν
νὰ ἀπευθύνονται καὶ θὰ εὐ-
ρίσκουν πάντοτε ζύμην ἡγυ-
νημένην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως
καὶ ἰδίᾳ φρεσκότητος.

Ἰδιαίτερος ἐφιστάται ἡ
προσοχὴ τῶν καταναλωτῶν,
διότι ἐκφυλοφύρουν καὶ ζύ-
μα κατωτέρας ποιότητος καὶ
λόγῳ τῆς ἀζητησίας των, το-
ποθετοῦνται παρὰ τῶν ἐνδι-
αφερομένων ἐμπορῶν εἰς τὰ
κενὰ κυτία τῆς «ΒΙΟ» πρὸς
παραπλάνησιν τῶν ἀγορα-
στῶν.

Ἀποφύγετε τὴν ἀγορὰν
Ζύμης ἀπὸ ἄλλων ἐκτὸς τοῦ
ἀντιπροσώπου μας κ. Β. ΓΕ-
ΡΟΝΤΑΚΗ.

Προτιμᾶτε πάντοτε τὴν
Ζύμην «ΒΙΟ» πὺν εἶνε Α-
ΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΟΣ εἰς ποι-
ότητα καὶ ἀπόδοσιν.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ «ΒΙΟ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα πα-
ραμονὴν παρὰ τῷ ἀδελφῷ του κ.
Ἰατρίδῃ ἐπιθεωρητῇ τῆς Ἀγο-
ρικῆς Τραπέζης, ἐπιστρέψαν εἰς
τὴν ἐν Παροναξίᾳ θέσιν του ὁ
φίλιτος κ. Χαρ. Ἰατρίδης ταμ-
ας.

Ἐπίσης διὰ Ἰωάννην ὁ διευ-
θυντὴς τῆς ἐκεῖ συναδέλφου «Ἡ-
πειρῶς» κ. Εὐδ. Τζάλλας τὸν
ποῦ δὲν ἐσχόμεν τὴν τιμὴν νὰ
γνωρίζωμεν.

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Κορι-
θα διαμονὴν ἐπέστρεψε πρὸς
ἐκεῖθεν ὁ κ. Μιλ. Ἀδάμ ὁ ὁποῖος
μεθ' αὐτοῦ ἀναχωρεῖ εἰς Ἀλεξ-
δρείαν.

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν προχθὲς ἐν Φι-
άταις οἱ γάμοι τοῦ φίλου κ. Βασί-
λεως Ἀθανασίου Συμβολαιογράφου
τέως ὑποδιοικητοῦ μετὰ τῆς ἐπι-
νοστής δεσποινίδος Εὐφροσύνης
Κοτσώνη τοῦς νυμφικούς στεφάνους
ἀντιλάβαν ὁ λεβέντης δου-
λευτὴς Ἰωαννῖνων φίλος κ. Ἀλκ.
Λούλης Μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν
εὐχῶν κατατάττονται καὶ ἡμεῖς τῆς
θερμοτέρας.

Ἡ φιλικὴ καὶ πατριωτικὴ οἰκο-
γένεια τοῦ ἐν Ἡρακλείᾳ Ἀνατ. κ.
Νικ. Χριστοπούλου ἐργολάβου
οἰκοδομῶν, ἐώρτασε προχθὲς τοὺς
ἀδελφούς του πρὸς φιλίαν υἱοῦ
τοῦ Γεωργίου ἀνδραγατῶν (ἀδελ-
φὸν τοῦ) μετὰ τῆς ὑπὸ ἐκπαίδευ-
σιν πρὸς τὴν ἀντιπροσώπου μας
δεσποινίδος Ἀννῆς Φ. Λαμπρινῆς.
Ὁ «Πελασγός» διαβιβάζει θερμὰς
εὐχὰς.

Νέον ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

“ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ”

Κέντρον τῶν ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
Σόλωνος 77—Ἀθήνα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 14-ΑΘΗΝΑΙ

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑ- ΦΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΥ

Ὁ φίλιτος κ. Χρ. Χρηστοβα-
σίλης, Διευθυντὴς τῆς συναδέλ-
φου τοῦ «Πελασγός», «Ἐλευθε-
ρίας» Ἰωαννῖνων καὶ πολιτευόμε-
νος, προχθὲς ἐώρτασε τὰ γενέ-
θλια του, δεχθεὶς πολλὰς εὐχὰς
εἰς τὰς ὁποίας προστέτονται καὶ
τὰς ἰδικὰς μας. Εἰς ταύτας ἀπήν-
τησεν εὐχαριστῶν.

Ἐκ τούτων σημειοῦμεν τὴν
πρὸς τὴν κυρίαν Μαρίαν Δαβα-
ρούκα, ἥτις τῷ προσέφερε εὖσομον
καὶ πλουσίαν ἀνθοδέσμη.

Ὁ ἑορτάζων ἐκφράζον τὴν εὐ-
γνωμοσύνην του ἐξωτερικῶς ταύ-
την διὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

«Ἄσπρα λουλούδια, μώφερες γὰ
τὰ γενέθλιά μου,
ἄσπρα σὰν τὴν ψυχούλα σου καὶ
τ' ἄσπρα τὰ μαλλιά μου.

»Τ' ἄσπρα μαλλιά εἶνε σάβανο,
[προμήνυμα θανάτου.
Χαρὰ στον ποῦ δὲν ἄσπρισαν ἀκό-
μα τὰ μαλλιά του».

Ἡ δὲ κυρία Δαβαρούκα, πολὺ ἐ-
πιχαρίτως ὡς ἐξῆς διὰ στίχων ἀν-
ταπήνησε:

«Καὶ τ' ἄσπρα χιόνια στὰ βουνὰ
[ἀσπράτουν στὰ πλαγιά τους,
Καὶ βλέποντας τὰ ὁ θάνατος τρο-
μαῖζει στὴν θορία τους.
Κάτασπος εἶνε καὶ ὁ Ὀλύμπος,
[μὰ χροὶ δὲν φοβάται,
Καὶ μὴν δλόδερη εὐχὴ στὰ χροὶ
[να του νὰ πάτε».

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ “ΙΣΤΑΜΠΟΛ”

Ὁ τουρκομαθὴς φίλος κ. Χρ.
Χρηστοβασίλης τῆς «Ἐλευθερίας»
Ἰωαννῖνων τὰ ἐξῆς γράφει εἰς τὸ
τελευταῖον φύλλον:

Κύριον Κωνστ. Σκενδέρην
Διευθυντὴν τοῦ «Πελασγός»

Τὸ «Ἰσταμπόλ» δὲν προέρχεται ἀ-
πὸ τὸ «εἰς τὴν πόλιν» ὡς ἐπικρα-
τεῖ ἡ ἐσφαλμένη γνώμη παρὰ πολ-
λοῖς, ἀλλ' εἶναι καθαρὰ παραφ-
θορὰ τῆς λέξεως «Κωνσταντινού-
πολις», τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο
νὰ προσφέρουν τὰ τουρκικὰ χεῖλη,
ὅπως δύνανται τὰ Ἑλληνικά, διὸ
καὶ ἀφρηθίσαν πρὸς τοῦτο, ἐκ
τῆς ἐκ 17 γραμμάτων ἀποτ-λουμέ-
νης λέξεως ταύτης «Κωνσταντινού-
πολις» δέκα ὅλα γράμματα, τὰ
«Κωντινιού» καὶ ἔμειναν τὰ 7
«Σταμπόλ» καὶ ἐπειδὴ ἡ τουρ-
κικὴ γλῶσσα στερεῖται λέξεων ἀρχο-
μένων ἐκ «στ», προστέθη εὐφω-
νικῶς τὸ γράμμα «ἐλίφ» με φωνὴν
καὶ ἐσχηματίσθη οὕτω τὸ «Ἰσταν-
πόλ», τοῦ ὁποῖου τὸ π προσφέρε-
ται ὡς τὸ λατινικὸν β—(Istanbul)
ὡς εὐνοσκοῦμεν μετὰ τὸ ν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, προσέ-
λαβον τὸ γράμμα «ἐλίφ» με φω-
νὴν «ἐλί» αἱ ἀρχόμενοι ἀπὸ σ—
«ἐξάν» λέξεις» γραφομένης εἰς τὴν
τουρκικὴν ἰστορίαν «Ἰστανπόλ»
Σπύρος—Ἰσπύρος, Σμύρνη—Ἰ-
σμύνη, Σκενδέρ(ης)—Ἰσκεντέρ(ης)
(Ἀλεξανδρούς).

Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ προ-
καλῶ τὸν μεγαλύτερον τουρκιστὴν
νὰ με διαφυσῇ.

Χ.ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Γ. Β. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΔΕΙΟΥΧΟΣ ΡΓΟΛΑΒΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ. Μητροπόλεως 12—ΦΛΩΡΙΝΑ

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτέλεσιν ἡλεγκτικῶν ἐγκαταστάσε-
ων διὰ τριφασικῶν ρεγίμων.
Ἐργασία ἡγυνημένη.

Υλικά ἐγκεκριμένα παρὰ τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνίας

(Τμήμα Ἡλεκτρολογικῶν)

Τιμὰ ἀναναγνώσιτοι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ ἀποθεματικὰ Δρ. 1,205,000,000
Καταθέσεις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1933 8,794,000,000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθῆναις.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν
Ἑλλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Αἰγύπτῳ.
Κάιρον, Ἀλεξάνδρειαν, Ζαχαζίκι.
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπε-
ζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετι-
κῶς συμφέροντας ὅρων. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτη-
σιν, ἐπὶ προθεσίμῃ καὶ ταμειντηρίῳ) μετὰ ἰσχυρὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK

51 MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώ-
νως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξου-
χίαν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολ. 1,500,000

СРПСКО-ГРЧКИ РЕЧНИК СЕРБО-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΝΙΚ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΠΡΩΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΣΧΟΛ. ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ Β. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ὁδὸς Ἀριστέιδου 11 Ἀθῆναι (Ἀριθ. Γραφείου 9)

ΕΙΔΗ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΤΕΛΗ ΒΛΑΣΗ

Γωνία Δημοκρατίας—Μεγάλου
Ἀλεξάνδρου,

ΦΛΩΡΙΝΑ

Ξενοδοχεῖον

ΔΙΕΘΝΕΣ

Τὸ καλύτερον καὶ ἀριστοκρατι-
κώτερον,
Γωνία Δελαπόρτα—Μεγάλου
Ἀλεξάνδρου.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΙΜΟΥ

ΦΛΩΡΙΝΑ

“ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ,,

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ 16 ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΟΛΕΜΙΚΗ-ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ
ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΑΤΑ ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΑΕΡΟΠΟ-
ΡΙΚΑ ΑΝΑΓΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΑΧ. 5

“ΑΙΣΕΡΡΑΙ,,

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΜΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 23

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ!
ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Είνοι τῷ ὄντι ὄξια συγχαρη-
ρίων τὰ δύο μεγάλα Ἑπειρωτικά
Σωματεία ἡ Πανηπειρωτική Ἑ-
νωσις «Ἀθηῶν» καὶ ὁ Ἑπειρω-
τικός Σύνδεσμος «Πειραιῶς»
ἐπιχειρήσαντα διὰ πρώτην ἤδη
φορὰν ἐκδρομὴν ἀπὸ τὴν Ἑπει-
ρον.

Οἱ ἐκδρομεῖς γνήσια τέκνα τῆς
εὐαγγέλιου πατρίδος των, ἀφῆσαν-
τες διὰ μίαν στιγμὴν τὴν τέβην
καὶ βιολὴν δραπεσίαν ὅπως
μετοβῶσι εὐλαβεῖς προσκλινῶνται
εἰς τὰ ἅγια τῆς πατρίδος των χώ-
ματα.

Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον νὰ συστη-
ματοποιηθῇ ἡ πατριωτικὴ αὐτὴ
δέξια ἡ ὁποία πολλὰ τὰ καλὰ ἔργα
τοῦ ἐπὶ τῆς θάλασσας διότι τῆς
θὰ ὁποτελεῖ συνεχὲς ἀναβάπ-
τισμα εἰς τὴν κολυμβήθραν τῶν
πατριωτικῶν οἰσθημάτων.

Ἀπεριβαλλόμενοι σὲν Πρέβεζαν
ἐγένοντο δεκτοὶ ἀσμένως ὑπὸ τῶν

Χρ. Σοῦλη ἐπὶ τούτῳ ἀφικθέντες
ἐξ Ἰωαννίνων ἐπεσκέφθησαν τὴν
νεκρὰν πλέον ἀλλὰ εὐχλωτον πό-
λιν Νικόπολιν.

Ὁ ἐπαξίως τὸν δὲξιν τῆς
γενομένης Ζωσιμαίας κατέχων ἐπι-
στήμων ἐπισταμένος ἡμέτερος
τὴν ἱστορίαν τῆς μεγάλης νεκρο-
πόλεως, τὴν ἰδρυσὶν τῆς, τὴν ἀκ-
μὴν καὶ παρακμὴν τῆς.

Ἀκολούθως ἐπισκέπτονται τὴν
πόλιν τῶν Ρωγῶν τὴν ὑπὸ τῶν
Ἀλβανῶν κοταστραφεῖσαν.

Ὡσαύτως μετέβησαν εἰς Ἀρ-
ταν περιελθόντες τὰς ἐκεῖ Βυ-
ζαντινὰς ἀρχαιοτάτας.

Εἰς Ἰωάννινα ἐφθασαν περὶ τὸ
μεσονύκτιον τῆς Τετάρτης.

Τὴν Πέμπτην ἐγένοντο δεκτοὶ
παρὰ τῷ Δημότῳ Ἰωαννιτῶν
κυρίῳ Βλαχλεῖδῃ ὅστις καὶ ἐνθου-
σιωδῶς τούτους προσεφώνησε.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρομεν ὅτι
οἱ Ἑπειρώται ἐκδρομεῖς κατέθε-

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
Ο Κ. ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πῶς ζῇ καὶ πῶς ἐργάζεται ὁ δημοφιλέ-
στερος Ἑπειρώτης συγγραφεὺς.—Ποῖον
τὸ τελευταῖόν του ἔργον

ΤΟΥ ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕ-
ΦΑΝΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

Ἐπισκεφθέντες τὰ Γιάννινα δὲν
μπορούσαμε παρὰ νὰ βοῦμε πρῶ-
τα τὸν κ. Χρηστοβασίλη, τὸν πρῶ-
το Γιαννιώτη, τὸν καλύτερο δη-
μότη τοῦ κ. Βλαχλεῖδῃ!

Πληροφορηθέντες τὸ καταφύ-
γιόν του κάνομε αἰφνιδισμὸν εἰς
τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Π. Τσιμο-
γιάννη.

Εἶνε Δευτέρα καὶ ὁ Μαῖτρ εὐ-
ρίσκεται εἰς πυρετώδη κίνησιν. Ἐ-
πιστατεῖ εἰς τὴν διεκπεραιώσιν
τῆς «Ἐλευθερίας» τοῦ τοῦ μικροῦ
εἰς σχῆμα, ἀλλὰ μαχητικώτατον
δισεβδομαδιαίου φύλλον του.

Στοιχεῖα, ἀντιμόνοιον, ὑπάλλη-
λοι, τὸ γορ. γορ. τῶν μηχανῶν.

Ἐνα σωρὸ χαρτιά. Χαρτιά καὶ
πάλιν χαρτιά καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν
ὁ γηραιὸς Ἑπειρώτης λογοτέχνης
συνυμμένος σχεδὸν πεσμένος μπρού-
μυτα πάνω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
τυπογραφικοῦ καταστήματος γρά-
φει τις τελευταῖες ἀντρείσεις τῶν
ενδρομητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, τις
ὁποῖες ἀδυνατεῖ νὰ καταφέρει ὁ
ὁ νεαρὸς διεκπεραιώτης του!!

Τὸν χαιρετοῦμε. Μᾶς ἀντιχαι-
ρετᾶ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τοῦ εἰποῦμε
τὸ ὄνομά μας. Μᾶς ἔχει λησμο-
νήσει. Πέρασαν ἄλλωστε τόσοι
μῆνες ὅστερ ἀπὸ τὴν πρώτη μας
γνωριμία!...

— Σὲ ἔχασα παιδί μου!

— Δὲν πειράζει, μαῖτρε! Ἐγὼ
σὰς ἐκκαίολόγησα γιὰ τὸ ἐγκλη-
μά σας αὐτὸ... πρὸ τριῶν μηνῶν μὲ
χρονογράφημα!

Πιστὸς διασώτης τῆς ὁθωμανι-
κῆς ζαχαροπλαστικῆς θὰ μᾶς ὑ-
ποχρεώσῃ νὰ πάρωμε τὸ ἀγαπη-
μένο του «ντονομάν» πού μὲ
τόση μαστοριά φτιάχνει ὁ καλλι-
τέχνης ζαχαροπλάστης του.

Ἡ ἐμφάνισίς του πάντοτε ἡ αὐ-
τή.

Οἱ ἀπαραίτητες ἐφημερίδες πα-
ραμάχαλα, σὲς τόσες στὰ χέρια.
Πολλές, τόσο πολλές πού τοῦ κά-
νουν νὰ μοιάζῃ μὲ ἕνα... κινητὸ
περίπτερο!! Τὸ μπαστοῦνι του
κρεμασμένον στὸν βραχίονα καὶ τὸ
αἰώνιο κλάκ στὸ κεφάλι μὲ τις γυ-

ριστὲς ἐπάλξεις, κάτω ἀπὸ τις ὁ-
ποῖες ἀναρροχῶνται παρὰ μαλ-
λιὰ ὡς ἡμιανθισμένη ἀγρόμπελη!..

Ἀδότηρὸς θεματοφύλαξ τῶν
πατριῶν παραδόσεων διατηρεῖ
μουστὰκι πελώριο.

Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴ Χρη-
στοβασίλειο σιλονέττα τὴν ἰδιόρ-
ρυθμόν, τοῦ Χρηστοβασίλη πού
νανοῦρισε μὲ τις ἱστορίες του ὁ-
λην τὴν Ἑπειρὸν, τοῦ Χρηστοβα-
σίλη, ὁ ὁποῖος διανύων εὐτυχισμέ-
νος τὴν λεωφόρον τῆς ζωῆς ἀφῆκε
πίσω ξετολῶντας ἕνα λεγοτεχνι-
κὸ μεγαλοῦργημα, μὴ σείρᾳ φιλο-
λογικῶν ἔργων, ἀπαραμύλων Ἑ-
πειρωτικῶν ἡθογραφῶν!

Ὁ κ. Χρηστοβασίλης εἶναι μπο-
ροῦμε νὰ ποῦμε ὁ μόνος Ἑπει-
ρώτης λογοτέχνης, ὁ ὁποῖος κα-
τάρθωσε νὰ ξεφυγῇ ἀπὸ τὰ Ἑ-
πειρωτικά πλαίσια. Ὁ Πέλερεν,
ὁ Βασιλειάδης μὲ τὴν αἰσθημα-
τολογία τῆς «Μυστικῆς θυρίδος»
ἐπάλαιψαν ἀλλὰ μόνον ἡ Ἑπει-
ρὸς τοὺς ἐγνῶρισε τὸ μεγάλο ἐλ-
ληνικὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸν οὔτε
τοὺς ἔχει διαβάσει καὶ συνεπῶς
τοῦ εἶναι ἀγνωστοί. Λέγοντας αὐ-
τὰ ἐννοοῦμεν τοὺς τελευταίους
Ἑπειρώτας συγγραφείς, διότι ἄλ-
λος μποροῦσε νὰ μᾶς προβάλλῃ
τὸν Κουστάλλη, τὸν Ζαλοκώστα
παιγνίστους εἰς τὸ Πανελλήνιον!

Ὁ Χρηστοβασίλης ἐκνήνησε τὴ
δόξα ἔξω ἀπὸ τὸ Ἑπειρωτικὸ τε-
ρεν τὴν ἐφθασε, τὴν ἀγκάλιασε.

Ὁ Γαβριηλίδης πού ἦταν τόσο
φειδωλὸς εἰς εὐμενεῖς κρίσεις
ὁμολόγησε τὴν ἀξία του.

Ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὁ μαῖτρ ἔ-
χει κατασκευάσει στήν πύλῃ ἡσυ-
χώτερη συνοικία τοῦ Γιαννίνου,
κοντὰ στὸ Σεμεντίν Τζαμί ἐκεῖ,
ὅπου ὁ κρότος τῶν δχημάτων μό-
λις φθάνει καχεκτικὸς πολὺ.

Μέσα σ' ἕνα σπῆτι παλαιοῦ
τουρκικοῦ ῥυθμοῦ, μὲ ἀνθὴ στήν
αὐλὴ γιὰ τὰ ὁποῖα δείχνει τόση
στοργή—ἐγράψε τόσα καὶ τόσα...

ΑΛ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ

(ἔπεται συνέχεια)

ΜΙΑ ΕΩΛΟΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διατὶ δὲν προέβησαν οἱ ἐνταῦθα
Ἑκκλησιαστικοὶ ταγοὶ εἰς τὴν κα-
θαίρεσιν τοῦ τε Ἐπισκόπου Μελλι-
τουπόλεως κ. Γεροθέου καὶ τοῦ Ἐ-
πισκόπου Συννάδων κ. Χριστοφό-
ρου! ὅταν ἀμφοτέροι ἀνεν οὐδεμιᾶς
ἐκδόσεως Πατριαρχικῆς, ἀνεν ψηφο-
φορίας Συνδικτικῆς, ἀνεν τέλους οὐ-
δεμιᾶς εἰδήσεως καὶ γνώσεως τοῦ
Πατριαρχείου προεχειρίζον εἰς Ἐ-
πίσκοπον τὸν γνωστότατον διὰ τὸ
ποιὸν τὸν Φανόλι, ἀγνωστον μέχρι
τῆς σήμερον διατελοῦντα εἰς τὴν
ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως.
Διατὶ δὲν καθηρέθη ὁ αὐτὸς Με-
λιτουπόλεως Γεροθέος, ὅταν οὐδε-
νὸς ἀπειλοῦντος οὐδενὸς διατά-
σσοντος τὴν ἀπέλασιν, καὶ τονίζο-
μεν αὐτὸ διότι πολλὰ ἀβάσιμα δι-
εδόθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-
του—διαταχθέντος ἀντιθέτως μά-
λιστ' ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
σεως Κοττα νὰ ἀποσυρθῇ εἰς μίαν
τῶν ἐκεῖ Μονῶν, μέχρις ὅτου ἀ-
ποφασισθῇ τί περὶ αὐτοῦ ἔκείνος
ἀνεν οὐδεμιᾶς ἐντολῆς ἔλαβε τὴν
πρὸς τὴν Φλώριναν ἀγορᾶν στε-
ρήσας οὕτω τὴν Ἐπαρχίαν ἐνὸς
κανονικοῦ ἐκεῖ Γεράρχου ὅστις ἡ-
δύνατο βραδύτερον νὰ χρησιμο-
ποιήθῃ νομίμως!

Τὰ ὡς ἀνω ἐρωτήματα θὰ μέ-
νουν βεβαίως ἀνεν ἀπαντήσεως ἢ
καὶ ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι πανο-
μοιότητος καὶ στερεότητος, συνή-
θης εἰς τοιαῦτα κεφαλαιώδη Ἐκ-
κλησιαστικὰ ζητήματα καὶ περιπ-
λότους καταστάσεις, ἀπάντησις ὅτι
λόγοι συνέσεως καὶ προνοίας ποι-
μαντορικῆς, ἐπέβαλον τὴν τακτι-
κὴν αὐτὴν. Ἀλλὰ μὴ σήμερον, ὅτε
ἐκκρεμῇ εἰσὶν τὰ Ἀλβανικὸν ζή-
τημα καὶ ὑποφωσκὲι κάποια ἐλπίς
ἐπιλύσεως αὐτοῦ ἐποφελοῦς κατὰ
τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον διὰ τὸ Φανά-
ριον μας, δὲν ὑφίστανται οἱ λόγοι
αὐτοὶ; Ἡ μήπως καὶ πάλιν, ὅπως
εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ πρόσφατα
Ἑκκλησιαστικὰ ζητήματα, καὶ εἰς
τὸ ζήτημα αὐτὸ παίζον ῥόλον
εἰς τὰ παρασκήνια, πρόσφατα κλη-
ρικὰ ἐνδιαφερόμενα διὰ τὴν κα-
θαίρεσιν τοῦ Ἐπισκόπου Συννά-
δων, ἵνα ἀρθῶσι τὰ ἐμπόδια δι'
ἄλλον ἐποφθαλμιῶντα νὰ πηδή-
σῃ εἰς τὴν Ἀλβανίαν;

(ἔπεται συνέχεια)

1) Σημ. Πελασγοῦ— οὗτοι ἐπι-
βήτορες τῶν θρόνων Κορυτσᾶς
καὶ Βελεγράδων (Βερατίου) ἐγέν-
οντο.)

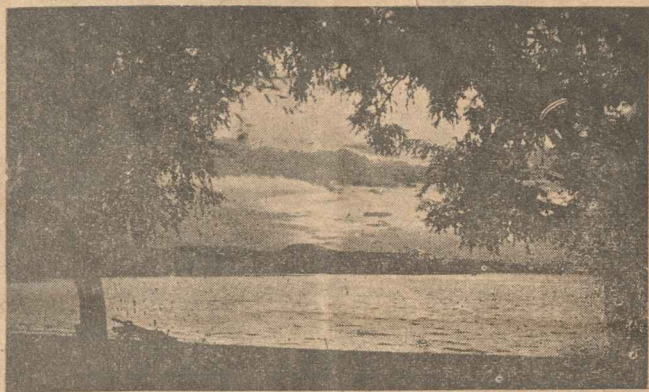
Αἱ Ἀλβανικαὶ Ἀρχαὶ βαρέως
φέρονται καὶ διαμαρτυροῦνται διότι
οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ
λόγους «κοιμητικῆς» διέδωκεν
ὅτι ἐξεδιώχθη. Ἡ ἔγγραφον
ἐκδόσεως παρονομασθεῖς ἡ ἄλλην
μαστορίαν τοῦτον φέρεται, ὁποῦν
αἱ Ἀλβανικαὶ Ἀρχαί.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Γ. ΛΟΥΚΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 60.

ΦΛΩΡΙΝΑ

Με τὴ σελήνη στὴ Λίμνη

Τὸ νησί τῆς Λίμνης

Τοπεῖον τῆς Λίμνης ἀνθισμένον

δημοτικῶν ἀρχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
τοῦ γυμνασιάρχου τῆς Ζωσιμαίας
καὶ τοῦ ὄξιου τούτου διαδόχου
τόσον διαλαμπάντων Γυμνασιαρχ-
κῶν τῆς γενομένης ταύτης Σχολῆς,
ἡς διὰ τῶν φώτων τῆς ἀπὸ αἰῶ-
νος, δὲν ἔπαυσε φωτίζουσα τοὺς
Ἑπειρώτας, τοῦ φιλιᾶτου κ.

σαν στίφανον εἰς τὸ Ἡρώων τῶν
ἐν Μπιζανίῳ πεσόντων.

Ἡ βαγδαία δμως βροχή—συ-
νετέλεσε νὰ στραγγαλισθοῦν καὶ
πάλιν οἱ ὅροι τοῦ ἐκδρομικοῦ
προγράμματος.

Ἡ λιμνοτοραχὴ παρημποδίσ-
την μετ' ἑαυτὴν εἰς τὴν γραφικὴν
νῆσον. Τὴν Παρασκευὴν ἐπισκέ-

φθῆσαν τὸ Μονοδένδρι πατρίδα
τῶν ἀειμνήσιων ἐθνικῶν εὐεργε-
τῶν Ριζάρη.

Ἡ τελευταία ἐπίσκεψις ἐγένε-
το εἰς τὸ Μαντεῖον τῆς Δωδώνης
εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τοῦ Διὸς «τοῦ
Δωδωναίου, τοῦ Πελασγικοῦ»
κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Ὁμήρου

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς καὶ
ἀφοῦ ἐδόθησαν αὐθιγοσχέσεις
μεταξὺ τῶν μελῶν περὶ ἐπαναλή-

ψεως παρομοίων ἐκδρομῶν ἀνε-
χώρησαν ἐκ Πρεβέζης διὰ Πειραιᾶ

Ὁμολογουμένως ἡ ἐπιτυχία
τῆς νεοργανωθείσης ἐκδρομῆς ἦ-
το θριαμβευτικὴ ὁφειλομένη καὶ
εἰς τὰ διοργανώσαντα ταῦτα Σω-
ματεῖα, ἀλλὰ καὶ τὸ πατριωτικόν
Πρακτορεῖον Ταξιδίων τῶν φι-
λοτίμων κ. Δ. καὶ Κ. Ἰακωβίδου
Διαβιβάζομεν τὰ συγχαρητήριά
μας.

Τὸ Φρούριον Ἰωαννίνων